

[Carlsen-Skiødt.]

Lovens Bogstav kan den vistnok forsvares. Men det forekommer mig, at det vilde være ønskeligt, at man havde en ensartet Bestyrelse for den samme Ting. Om der er een Kirke eller to eller flere Kirker i en By, bør ikke indvirke paa det nævnte Omraade, hvor der maa være Ensartethed til Stede. Man kan ogsaa tænke sig, at det modsatte kunde føre til, at der, hvor Menighedsraadene havde Styrelsen, vilde Præget af kirkelige Begravelsespladser blive opretholdt ved kristne Symboler o. s. v., medens paa den anden Side de andre borgerlige Begravelsespladser efterhaanden vilde gaa over til at blive ganske almindelige Begravelsespladser. En saadan Forskel synes jeg ikke er heldig, og jeg er, som sagt, ogsaa af den Mening, at det ikke er i Overensstemmelse med Kirkelovens Grundtanke.

Endelig vil jeg gerne til sidst sige et Par Ord om den sønderjydske Lovgivning. Vi har et Lovforslag herom til Behandling her i Rigsdagen. Det er ikke det, jeg her vil komme ind paa, men jeg vil nævne et Par Omraader, som dette Lovforslag ikke berører, idet jeg har den Opfattelse, at det vilde være i høj Grad formaalstjenligt, om man i Sønderjylland fik samme Lovgivning, som man har for det øvrige Land. Af de to Forhold, jeg tænker paa, drejer det ene sig om Skolevæsenet. I den Del af Sønderjylland, som blev indlemmet i 1920, foregaar Administrationen af og Tilsynet med Skolevæsenet gennem Amtskonsulenter — hvad der for det første er en dyr Historie, men det er nu en Sag for sig —, medens man i det øvrige Land har et ganske andet Tilsyn; det forekommer mig, at det er i høj Grad uheldigt, men herom skal jeg senere sige et Par Ord.

Det andet Forhold, som jeg gerne vil berøre i denne Forbindelse, og som det maaske vil være lettere at faa ændret ved end det førstnævnte, angaar dette, at medens vi her i det gamle Land har det saaledes, at Fødselsregisteret, Kirkebøgerne o. s. v. føres, som de har været ført i Aarhundreder af Præsten og Læreren, har man i Sønderjylland en helt anden Maade at føre Civilregistrene paa, som de kaldes dernede; de føres af Civilregisterføreren, i Regelen Sognefogeden. Det forekommer mig, at det er ganske paafaldende, at man her, hvor der ingen Vanskeligheder vilde være ved at forandre dette Forhold, stadig har denne fra det øvrige Land forskellige Maade at føre Registrene i Sønderjylland paa over de fødte, døbte, ægteviede o. s. v.

Det forekommer mig, at vi kan ikke have forskellig Lovgivning i en og samme Nation. Dertil kommer ogsaa — det kan man vist ikke lukke Øjnene for —, at der ved Opretholdelsen af to Arter af Lovgivning, kommer i alt Fald et Skin af Anerkendelse af, at vi ikke er eet Folk, een Nation, men at der en Forskel, som der maa tages Hensyn til, og dette sidste, tror jeg, vilde det have sin Betydning hurtigst muligt at faa ud af Verden. En særlig Lovgivning af sproglige Hensyn er noget ganske andet, og at det ogsaa i Overgangstiden var nødvendigt paa visse Omraader at have en særlig Lovgivning for Sønderjylland, skal jeg gerne anerkende, men det forekommer mig, at nu efter de mange Aars Forløb maa ogsaa dette Forhold forsvinde.

Der maa være en fælles Lovgivning for det hele Land, og ud fra den Betragtning vil jeg gerne henstille, at vi ikke bliver staaende ved det nævnte Lovforslag, der er fremsat her i Rigsdagen, men at dansk Lovgivning i endnu større Udstrækning maa komme til at gælde ogsaa for Sønderjylland, og at dette maa ske snarest muligt paa alle Omraader, hvor ikke ganske særlige sproglige Hensyn gør en Særlovgivning nødvendig. Kun een Lovgivning for alle, der hører til den danske Nation, det maa være Maalet. Til eet Folk vi alle hører, lad ogsaa vore Love understrege dette.

Anden Næstformand (Parkov): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Fredag den 26. Oktober, Kl. 1, med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1929 til 31. Marts 1930.

Mødet hævet Kl. 5¹⁰.